TEISINGUMO TEISMO (penktoji kolegija) SPRENDIMAS

2012 m. gruodžio 6 d.*

„Žemės ūkis — Reglamentas (EEB) Nr. 3665/87 — 11 straipsnis — Eksporto grąžinamosios išmokos — Prašymas skirti eksporto grąžinamąją išmoką, neturint teisės į grąžinamąją išmoką — Administracinė sankcija“

Byloje C-562/11

dėl *Bundesfinanzhof* (Vokietija) 2011 m. rugsėjo 7 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2011 m. lapkričio 9 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Société d’Exportation de Produits Agricoles SA (SEPA)

prieš

Hauptzollamt Hamburg-Jonas

TEISINGUMO TEISMAS (penktoji kolegija),

kurį sudaro penktosios kolegijos pirmininko pareigas einantis M. Ilešič (pranešėjas), teisėjai E. Levits ir M. Safjan,

generalinis advokatas Y. Bot,

posėdžio sekretorius M. Aleksejev, administratorius,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2012 m. spalio 2 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Société d’Exportation de Produits Agricoles SA* (SEPA), atstovaujamos advokato D. Ehle,

— Austrijos vyriausybės, atstovaujamos C. Pesendorfer,

— Europos Komisijos, atstovaujamos G. von Rintelen ir B. Burggraaf,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: vokiečių.

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3665/87, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles (OL L 351, p. 1), su pakeitimais, padarytais 1994 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2945/94 (OL L 310, p. 57) ir 1997 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 495/97 (OL L 77, p. 12), 11 straipsnio 1 dalies išaiškinimo.

2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant ginčą tarp *Société d'Exportation de Produits Agricoles SA* (toliau – SEPA) ir *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* dėl administracinės sankcijos taikymo SEPA, kuri neteisėtai prašė skirti eksporto grąžinamąją išmoką.

Teisinis pagrindas

3 Reglamentas Nr. 3665/87 buvo panaikintas ir pakeistas 1999 m. balandžio 15 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 800/1999, nustatančiu bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles (OL L 102, p. 11, klaidų ištaisymas OL L 180, 1999, p. 53), o pastarasis vėliau buvo panaikintas ir pakeistas 2009 m. liepos 7 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 612/2009, nustatančiu bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles (OL L 186, p. 1). Tačiau ginčas pagrindinėje byloje ir toliau reguliuojamas pagal iš dalies pakeistą Reglamentą Nr. 3665/87.

4 Reglamento Nr. 3665/87, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2945/94, 11 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipoje nustatyta:

„1. Jeigu nustatoma, kad eksportuotojas, siekdamas gauti grąžinamąją eksporto išmoką, paprašė sumos, didesnės nei taikoma išmoka, grąžinamoji išmoka už atitinkamus eksportuotus produktus bus ta, kuri taikoma iš tikrųjų eksportuotiems produktams, tačiau sumažinta:

a) puse skirtumo tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir iš tikrųjų eksportuotiems produktams taikomos grąžinamosios išmokos;

b) dvigubu skirtumu tarp prašomos grąžinamosios išmokos ir taikomos grąžinamosios išmokos, jei eksportuotojas sąmoningai pateikia melagingą informaciją.“

5 11 straipsnio 1 dalies antroje pastraipoje patikslinama, kad „prašoma grąžinamoji išmoka yra laikoma suma, kuri apskaičiuojama remiantis informacija, kurią pateikė [pareiškėjas] <...>“.

6 11 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatyta:

„Sankcija, nurodyta a punkte, netaikoma:

[a)] *force majeure* atveju;

[b)] tam tikrais išimtiniais atvejais dėl aplinkybių, kurių eksportuotojas negali kontroliuoti ir kurios atsirado po to, kai kompetentingos valdžios institucijos priėmė eksporto deklaraciją arba mokėjimo deklaraciją, su sąlyga, kad <...> kai eksportuotojas sužino apie tokias aplinkybes, jis apie tai praneša kompetentingoms valdžios institucijoms, nebent jos jau yra nustačiusios, kad prašoma nepagrįsta grąžinamoji išmoka;

[c)] tuo atveju, kai padaroma su prašoma grąžinamąja išmoka susijusi akivaizdi klaida, kurią pripažįsta kompetentinga valdžios institucija;

<…>“

7 To paties 11 straipsnio 1 dalies ketvirtoje pastraipoje nurodyta:

„Jeigu dėl a ir b punktuose numatyto sumažinimo gaunama neigiama suma, eksportuotojas ją sumoka.“

8 Reglamentu (EB) Nr. 495/97 (įsigaliojo 1997 m. kovo 26 d.) iš dalies pakeistas Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punktas suformuluotas taip:

„<...>

b) išimtiniais atvejais, kai eksportuotojas, sužinojęs, kad prašoma grąžinamoji išmoka yra per didelė, savo iniciatyva nedelsdamas raštu praneša apie tai kompetentingai institucijai, nebent kompetentinga institucija eksportuotoją jau informavo, kad ji ketina nagrinėti prašymą, arba eksportuotojas sužino apie šį ketinimą kitu būdu, arba kompetentinga institucija jau nustatė, kad prašomoje grąžinamojoje išmokoje yra klaidų.“

9 Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnyje nustatyta:

„Grąžinamosios išmokos neskiriamos už produktus, kurie nėra pakankamai geros ir tinkamos kokybės, kad juos būtų galima tiekti rinkai, taip pat už produktus, skirtus vartoti žmonėms, kai jų savybės arba būklė neleidžia jų skirti vartoti žmonėms arba gerokai sumažina galimybę juos taip vartoti.“

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 Nuo 1997 m. vasario mėn. iki 1998 m. sausio mėn. SEPA teikė *Zollamt Hallbergmoos* (Hallbergmoos muitinė) jautienos siuntų eksporto deklaracijas. Prie šių eksporto deklaracijų SEPA pridėdavo veterinarijos tarnybų išduotus mėsos sveikumo pažymėjimus, kuriuose pateikiama informacija, kad ši mėsa gauta iš „izoliuotų“ Vokietijos skerdyklų, tai yra skerdyklų, kuriose skerdžiami sergantys gyvuliai ir tokie, kuriuos reikia skubiai paskersti dėl ypatingų aplinkybių.

11 Centrinė muitinė, atsakinga už šių prekių eksporto įforminimą, t. y. *Hauptzollamt Landshut* (*Landshut* centrinė muitinė), persiuntė tas eksporto deklaracijas *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* (centrinė muitinės įstaiga *Hamburg-Jonas*), institucijai, pagal Europos Sąjungos bendrosios žemės ūkio politiką kompetentinga skirti ir mokėti eksporto grąžinamąsias išmokas. Tačiau *Hauptzollamt Landshut* nepersiuntė *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* mėsos sveikumo pažymėjimų, kuriuos SEPA buvo pridėjusi prie eksporto deklaracijų.

12 Po to, kai iš pradžių SEPA buvo skirtos ir išmokėtos grąžinamosios išmokos, kurių bendra suma sudarė 1 633 436 DEM, 1999 m. lapkričio 15 ir 22 d. sprendimais *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* pareikalavo išieškoti šias grąžinamąsias išmokas, motyvuodama tuo, kad nebuvo laikomasi Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnyje įtvirtintos sąlygos, susijusios su gera ir tinkama prekine kokybe.

13 Gavusi 1997 m. rugsėjo 16 d. valdžios institucijų nurodymą, *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* nusprendė, kad mėsa iš izoliuotų skerdyklų nebuvo geros ir tinkamos prekinės kokybės.

14 SEPA teisme užginčijo sprendimo išieškoti šias grąžinamąsias išmokas vykdymą. Kadangi izoliuotos skerdyklos turėjo veterinarų pažymėjimus dėl mėsos tinkamumo žmonių maistui ir mėsos sveikumo pažymėjimus, kurie, be kita ko, buvo išduoti laikantis muitinės formalumų, SEPA teigė, kad negalima ginčyti eksportuotos mėsos siuntos geros ir tinkamos prekinės kokybės.

15 Iš *Bundesfinanzhof* (Federalinis finansų teismas) prašymo priimti prejudicinį sprendimą Teisingumo Teismas nustatė, kad prekės kokybė, leidžianti pateikti ją į rinką „įprastinėmis sąlygomis“, yra neatsiejamas sąvokos „gera ir tinkama prekinė kokybė“ elementas ir kad mėsa, kaip antai aptariama pagrindinėje byloje, kurios gamyba, apdorojimas ir platinimas yra smarkiai apriboti, negali būti laikoma „parduodama įprastinėmis sąlygomis“, net jei ji ir atitinka sveikatos reikalavimus ir yra komercinio sandorio objektas (2005 m. gegužės 26 d. Sprendimo *SEPA*, C-409/03, Rink. p. I-4321, 26 ir 30 punktai). Vėliau pirmiausia dėl nurodyto sprendimo SEPA ieškinys buvo atmestas ir sprendimas išieškoti šias grąžinamąsias išmokas įsiteisėjo.

16 Priėmusi šiuos 1999 m. lapkričio 15 ir 22 d. sprendimus dėl išieškojimo, *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* 1999 m. lapkričio 23 d. sprendimu taip pat skyrė SEPA sankciją, nustatytą iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte. Šios sankcijos suma siekė 816 718 DEM.

17 Dėl šio sprendimo skirti sankciją SEPA pateikė skundą ir *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* patenkino šį skundą, kiek minėtas sprendimas susijęs su mėsos siuntomis, prie kurių pateikiamos eksporto deklaracijos *Hauptzollamt Landshut* buvo pridėjusi mėsos sveikumo pažymėjimą. Šiuo atžvilgiu *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* nurodė, jog tais atvejais, kai iš pateiktų dokumentų galima nustatyti, kad mėsa yra iš izoliuotų skerdyklų, nebuvo laikomasi sąlygų, reikalingų 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktui taikyti.

18 Todėl po to, kai keičiančiais 2002 m. gegužės 3 d. ir 2004 m. balandžio 8 d. sprendimais 62 723 EUR buvo sumažinta iš pradžių paskirta sankcijos suma, *Hauptzollamt Hamburg-Jonas* 2006 m. sausio 31 d. sprendimu atmetė kitą skundo dalį.

19 SEPA pateikė *Finanzgericht Hamburg* ieškinį, kuris 2008 m. rugsėjo 8 d. sprendimu buvo atmestas. Šiuo metu *Bundesfinanzhof* nagrinėjamas dėl šio sprendimo pateiktas kasacinis skundas.

20 Manydamas, kad norint išspręsti bylą reikia išaiškinti Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalį, *Bundesfinanzhof* nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui tokį prejudicinį klausimą:

„Ar reikia taikyti sankciją eksportuotojui, kuris, tinkamai nurodęs faktines aplinkybes, reikalingas grąžinamajai eksporto išmokai skirti, pateikia prašymą skirti grąžinamąją išmoką, nors iš tiesų jis neturi teisės gauti grąžinamosios išmokos už atitinkamas eksportuotas prekes?“

Dėl prejudicinio klausimo

21 Šiuo klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės nori išsiaiškinti, ar iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad šios 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas sumažinimas taikytinas, kai eksportuotojas, veikdamas sąžiningai ir pateikęs tikslų aprašymą apie nagrinėjamų prekių pobūdį ir kilmę, pateikia prašymą skirti eksporto grąžinamąją išmoką, neturėdamas teisės į grąžinamąją išmoką.

22 Anot SEPA, atsakymas į šį klausimą turėtų būti neigiamas. Ji pažymi, kad iš jos eksporto deklaracijų buvo galima nustatyti, jog jautienos siuntos gautos iš izoliuotų skerdyklų, ir kad prie jų buvo pridėti mėsos sveikumo pažymėjimai. Situacija pasikeitė tik vėliau, kai ji sužinojo apie kompetentingų Vokietijos institucijų priimtą nurodymą, pagal kurį mėsa iš izoliuotų skerdyklų neatitiko sąlygos dėl geros ir tinkamos prekinės kokybės, kaip nurodyta Reglamento Nr. 3665/87 13 straipsnyje, ir kai atliekant šį vertinimą minėtame Sprendime *SEPA* buvo patvirtinta, kad SEPA galėjo žinoti, jog nagrinėjamas eksportas nesuteikė teisės į grąžinamąją išmoką. Tokiomis aplinkybėmis būtų nepateisinama skirti jai sankciją, numatytą šio reglamento 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte.

23 Austrijos vyriausybė pritaria šiai pozicijai. Atvirkščiai, Europos Komisija mano, kad į pateiktą klausimą turėtų būti atsakyta teigiamai.

24 Šiuo atžvilgiu pirmiausia reikia priminti, kad iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmojoje pastraipoje nurodytas sumažinimas turi būti taikomas ne tik tada, kai skirtina grąžinamoji išmoka yra mažesnė nei eksportuotojo prašoma, bet ir tuo atveju, kai paaiškėja, kad jis neturi teisės į grąžinamąją išmoką, t. y. grąžinamosios išmokos suma lygi nuliui (šiuo klausimu žr. Reglamento Nr. 800/1999 51 straipsnio 1 dalį, kurios formuluotė atitinka Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalį, 2006 m. balandžio 27 d. Sprendimo *Elfering Export*, C-27/05, Rink. p. I-3681, 27 punktą ir 2008 m. balandžio 24 d. Sprendimo *AOB Reuter*, C-143/07, Rink. p. I-3171, 22 punktą). Šiuo atveju dėl tokio sumažinimo gaunama neigiama suma, kurią pagal Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies ketvirtą pastraipą turi sumokėti eksportuotojas.

25 Toliau reikia priminti, kad šį sumažinimo mechanizmą sudaro piniginės baudos, proporcingai apskaičiuojamos pagal sumą, kurią eksportuotojas būtų nepagrįstai gavęs tuo atveju, jeigu prašoma grąžinamoji išmoka būtų buvusi suteikta, sumokėjimas. Tai susiję su sankcija, kuri yra sudedamoji eksporto grąžinamąsias išmokas reglamentuojančios tvarkos dalis ir neturi baudžiamojo pobūdžio (šiuo klausimu žr. 2002 m. liepos 11 d. Sprendimo *Käserei Champignon Hofmeister*, C-210/00, Rink. p. I-6453, 43 punktą; minėto Sprendimo *AOB Reuter* 18 punktą ir 2012 m. birželio 5 d. Sprendimo *Bonda*, C-489/10, 30 punktą).

26 Atsakomybė, kuria grindžiama ši sankcija, yra iš esmės objektyvaus pobūdžio. Todėl Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas sumažinimas turi būti taikomas, net jeigu nėra eksportuotojo kaltės (minėto Sprendimo *AOB Reuter* 17 ir 19 punktai bei 2010 m. spalio 28 d. Sprendimo *SGS Belgium ir kt.*, C-367/09, Rink. p. I-10761, 58 punktas).

27 Galiausiai reikia priminti, kad jei eksporto deklaracijas iš pradžių pripažino kompetentingos institucijos ir tai buvo nustatyta remiantis faktais, nustatytais po to, kai buvo pripažinta, kad aptariamas eksportuotojas neturėjo teisės į grąžinamąją išmoką, Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nustatyta sankcija iš esmės turi būti skiriama (minėto Sprendimo *AOB Reuter* 27 ir 30 punktai).

28 Iš šios nusistovėjusios Teisingumo Teismo praktikos matyti, kad negalima sutikti su SEPA argumentais, kuriems pritaria Austrijos vyriausybė, pagal kuriuos Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte numatyta sankcija tampa netaikytina vien dėl to, kad eksportuotojas buvo sąžiningas ir savo eksporto deklaracijose tiksliai aprašė nagrinėjamų prekių pobūdį ir kilmę. Skirtingai nei Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punktas, šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punktas taikomas, be kita ko, tais atvejais, kai eksportuotojas, remdamasis prekių pobūdžiu ir kilme, patvirtino ir užtikrino, kad šios prekės buvo geros ir tinkamos prekinės kokybės, net jei vėliau paaiškėja, kad ši informacija buvo neteisinga (pagal analogiją žr. minėto Sprendimo *SGS Belgium ir kt.* 57–59 punktus).

29 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas jau yra pažymėjęs, kad net jei eksportuotojas nėra tiesiogiai pareiškęs apie nagrinėjamų prekių gerą ir tinkamą prekinę kokybę, jo prašymas gauti grąžinamąją išmoką visuomet reiškia, kad jis netiesiogiai užtikrina, jog ši sąlyga įvykdyta (2005 m. gruodžio 1 d. Sprendimo *Fleisch-Winter*, C-309/04, Rink. p. I-10349, 32 punktas). Jei vėliau paaiškėtų, kad šis netiesioginis pareiškimas, siejamas su prašymu skirti grąžinamąją išmoką, buvo klaidingas, reikėtų eksportuotojui taikyti sankciją, nustatytą Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte, nebent būtų taikoma viena iš šio straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatytų išimčių (minėto Sprendimo *Elfering Export* 30 punktas).

30 Iš visų nurodytų veiksnių išplaukia, kad tokiomis aplinkybėmis, kokios nagrinėjamos pagrindinėje byloje, kai, nepaisant eksportuotojo sąžiningumo ir tikslaus prekių pobūdžio ir kilmės aprašymo, tvirtinimas, siejamas su prašymu skirti grąžinamąją išmoką, pagal kurį šios prekės yra geros ir

tinkamos prekinės kokybės, pasirodė esąs neteisingas, turi būti taikomas 11 straipsnio 1 dalies pirmoje pastraipos a punkte nurodytas sumažinimas, nebent taikoma viena iš šio straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje nustatytų išimčių.

31 Kalbant apie šias išimtis, pažymėtina, kad SEPA rėmėsi *force majeure* atveju, kaip apibrėžta Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos a punkte, ir išskirtiniu atveju, kaip tai suprantama pagal 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punktą.

32 Žemės ūkio reglamentų srityje *force majeure* sąvoka turi būti suprantama kaip su subjektu, kuris remiasi šia situacija, nesusijusios, neįprastos ir iš anksto neprognozuojamos aplinkybės, kurių pasekmių nebuvo įmanoma išvengti, nepaisant visų atsargumo priemonių, kurių buvo imtasi (minėto Sprendimo *Käserei Champignon Hofmeister* 79 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

33 Vis dėlto, priešingai, nei teigė SEPA, nei kompetentingų Vokietijos institucijų nurodymas, pagal kurį mėsa iš izoliuotų skerdyklų neatitiko geros ir tinkamos prekinės kokybės sąlygos, nei minėto Sprendimo *SEPA* turinys tuo pačiu klausimu neturi būti laikomi neįprastomis ir neprognozuojamomis aplinkybėmis. Kaip pripažino Teisingumo Teismas minėto sprendimo 29 ir 30 punktuose, jau Bendrijos teisės aktuose, kurie įsigaliojo iki SEPA atlikto eksporto, buvo numatyta, kad mėsą iš izoliuotų skerdyklų, net jei ji atitinka sveikatos reikalavimus, leidžiama parduoti žmonių maistui tik vietos rinkoje ir tik jei įvykdomos įvairios papildomos sąlygos.

34 Atsižvelgiant į išimtį, taikomą „išimtiniais atvejais“, ir vadovaujantis Reglamento Nr. 3665/87, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2954/94, 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punkto formuluote bei šios nuostatos formuluote Reglamente Nr. 495/97, matyti, kad Sąjungos teisės aktų leidėjas siekė, jog eksportuotojai, nepagrįstai pateikę prašymą skirti grąžinamąją išmoką, išvengtų šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nustatytos sankcijos, jei po to, kai pateikia savo prašymą, netgi po to, kai šis priimtas, jie sužino, kad prašymas yra nepagrįstas, ir nedelsdami apie tai praneša kompetentingoms institucijoms.

35 Nagrinėjamu atveju SEPA Teisingumo Teisme tvirtino, kad prieš kompetentingoms Vokietijos valdžios institucijoms priimant nurodymą, pagal kurį mėsa iš izoliuotų skerdyklų neatitinka geros ir tinkamos prekinės kokybės sąlygos, šios institucijos rėmėsi prielaida, kad mėsa iš izoliuotų skerdyklų atitinka visas eksportavimo gaunant eksporto grąžinamąsias išmokas sąlygas. Ji taip pat teigė, kad šis nurodymas nebuvo paskelbtas ir kad ji, sužinojusi apie šį nurodymą, nustojo teikti prašymus skirti eksporto grąžinamąsias išmokas už šias prekes.

36 Nacionalinis teismas turi patikrinti, ar šie teiginiai yra teisingi ir ar kiti veiksniai nedaro jų nereikšmingų. Atsižvelgiant į šį įvertinimą, konkrečių aplinkybių, kaip antai minėtų šio sprendimo pirmesniame punkte, visuma gali būti prilyginta išimtinio atvejo egzistavimui, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalies trečios pastraipos b punktą.

37 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į pateiktą klausimą reikia atsakyti taip: iš dalies pakeisto Reglamento Nr. 3665/87 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad, atsižvelgiant į 11 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatytas išimtis, šios 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas sumažinimas turi būti taikomas visų pirma tais atvejais, kai akivaizdu, kad prekės, už kurias buvo prašoma grąžinamųjų eksporto išmokų, nebuvo geros ir tinkamos prekinės kokybės, nepaisant to, kad eksportuotojas veikė sąžiningai ir teisingai aprašė šių prekių pobūdį ir kilmę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

38 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (penktoji kolegija) nusprendžia:

1987 m. lapkričio 27 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 3665/87, nustatančio bendrąsias išsamias eksporto grąžinamųjų išmokų už žemės ūkio produktus sistemos taikymo taisykles, su pakeitimais, padarytais 1994 m. gruodžio 2 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 2945/94 ir 1997 m. kovo 18 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 495/97, 11 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinama taip, kad, atsižvelgiant į 11 straipsnio 1 dalies trečioje pastraipoje numatytas išimtis, šio straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytas sumažinimas turi būti taikomas visų pirma tais atvejais, kai akivaizdu, kad prekės, už kurias buvo prašoma grąžinamųjų eksporto išmokų, nebuvo geros ir tinkamos prekinės kokybės, nepaisant to, kad eksportuotojas veikė sąžiningai ir teisingai aprašė šių prekių pobūdį ir kilmę.

Parašai.